"DANSKEREN"
— is —
THE ONLY SEMI-WEEKLY
DANISH NEWSPAPER
Published in U. S. A.
It is owned by
"The United Danish Evang.
Luth. Church"
and is published by
Danish Luth. Publ. House,
Blair, Nebr.

Danskeren

"DANSKEREN"
er det eneste danske Blad i
Amerika, der udgaar
TO GANGE OM UGEN
udgivet af
Danish Luth. Publ. House,
Blair, Nebr.
Prøvenummer sendes
frit paa Forlangende.

Nr. 51. | Blair, Nebr., Fredag den 28. Juni 1912. | 21. Aarg.

Sekstende Aarsmøde

af

Den fore. danske ev.-luth. Kirke.

Fortsat.

Torsdag Eftermiddag.

Prof. P. S. Vig kom her frem og meddelte, at han fra Komiteen for Rabild Parken var bleven opfordret til at skrive Den For. d. ev.-luth. Kirkes Historie, og skønt han i Førstningen vægrede sig ved at paatage sig dette Arbejde, særlig fordi Eksamenstiden stod for Døren, saa gjorde han dog dette efter gentagne Opfordringer.

Professoren gjorde Forsamlingen opmærksom paa, at Kirken var kommet ind i et nyt Stadium, idet den saa at sige var bleven opdaget, skønt man fra forskellig Side havde gjort sit til, at man derhjemme ikke skulde blive opmærksom paa os. I denne Forbindelse fortalte han om Grev Moltkes Besøg ved Skolen, og at Greven ogsaa ønskede at medtage Den For. Kirke i sin Indberetning til det danske Udenrigsministerium nu, da han saa snart forlader Amerika. Aarsmødet besluttede ved en senere Lejlighed at ville høre denne Professorens Fremstilling om Kirken.

Indberetning fra Skoledirektionen. Da Direktionens Formand, Pastor H. P. Jensen, Frederiksborg, Nebr., ikke var til Stede, oplæste Pastor Th. N. Jerskild denne Indberetning.

Disse Indberetninger vil jo alle blive trykte i Aarsberetningen, og derfor vil vi her kun meddele enkelte Ting.

Direktionens Formand gjorde opmærksom paa at for 20 a 30 Aar siden var Ungdomsskolen blandt danske i Amerika fortrinsvis en Skole for Livet og i høj Grad karakterdannende, hvorimod Forholdet nu var noget forandret; Skolen var bleven mere af en Fagskole med Tekstbøger. Levende Foredrag maatte ikke forsømmes; Hovedet burde ikke uddannes paa Hjertets Bekostning. Særlig fremhævedes Nødvendigheden af levende Foredrag for de unge, som besøger Skolen kun en kort Tid om Vinteren. For øvrigt gjordes opmærksom paa, at Skolen havde gjort et fredeligt, godt og frugtbart Arbejde i det sidste Aar.

Den lange og strenge Vinter havde gjort sit til, at det var blevet et dyrt Aar. Sundhedstilstanden havde været god ved begge Samfundets Skoler. Direktionen var af den Formening, at det var nødvendigere at faa endnu en Lærer til Skolen end en Økonom.

Prof. J. A. Larsen, Forstander for Luther College, Racine Wis., oplæste en Oversigt over sidste Aars Arbejde ved denne Skole og gav en Henstilling om Skolens Fremtid.

Sessionen sluttede med Bøn af Ordstyreren.

Torsdag-Aften.

Kirkeklokken kaldte Folket sammen igen ved 7½ Tiden om Aftenen, og man istemmede da den højtidelige Salme: „Kom Regn af det høje". Den, der elsker Menighedssang, den Sang, der er fuldtonende og vedholdende, han maa rejse til Aarsmøde og overvære de opbyggelige Møder, og han vil der faa en Ide om, hvorfor det er godt, at Brødre komme sammen.

Det er klart, at netop denne Salme, der baade ved den smukke Bøn, den udtaler, og ved sin højtidelige Musik, maatte gribe Hjerterne. Efter Salmen traadte Pastor Chr. Christensen, Westbrook, Maine, frem i Kordøren og oplæste et Affinit af Fil. 3, og derpaa holdtes der Bøn.

Endnu sang man: „Lovet være du Jesus Kristi", hvorefter Prof. N. P. Lang holdt en Tale over Apostlenes Gern. 10, 42 flg. Uden at ville give et fuldstændigt Referat fra dette Møde, griber vi blot et Par Tanker i Flugten og meddeler den her. Vor Tid talte saa meget om Jesu menneskelige Natur og Udvikling, som gjorde, at man saa ofte tilsidesatte det guddommelige, det høje, mægtige og kraftige. Ligesom fordum Jøderne kun kendte Jesus af Nazareth gennem det jordiske Slægtskab, saaledes gav mange af Nutidens Mænd Jesus Plads blandt store og berømte Mænd; men Jesus af Nazareth var den af Gud bestemte Dommer over levende og døde.

Vi skulle huske, at vor Herre Jesus var de levendes Dommer, og man skulde ikke være bange for at lægge Øret til, om man kunde høre Aandens Røst gennem de levende. Vi kunde være sikre paa, at de, der een Gang kom til at staa enten paa den ene eller den anden Side paa Dommens Dag, for dem var Retfærdigheden ikke Fyldest; thi til Forskel fra den jordiske Dom — vor Herre Jesus tog ikke Fejl.

Efter Talen sang Koret en Sang, hvorefter Pastor P. M. Petersen, Northfield, Minn., talte kort ud fra Hos. 13, 9. Den største Ulykke for et Menneske var at være imod sin Gud; der var ganske vist mange, som ikke mente dette, men Herren gjorde det, og han mener altid det samme. Det var Israel, der forskød Herren og ikke omvendt.

Vi trænger til Hjælp mod denne Ulykkes Følger, og vi kunde faa den ved at henvende os til Herren; ja ikke blot een Gang, men daglig trænger vi til denne Hjælp for at leve et helligt Liv.

Til Slutning sang man „Guds Ord, det er vort Arvegods".

(Fortsættes paa Side 4.)

Uheldige Flyveforsøg.

St. Paul, 25. Juni. — Flyveren John Schwister, der har gjort en Række Flyveforsøg med en Biplan af egen Opfindelse ved Fort Snelling, undgik med Nød og næppe Døden, da hans Lokomotiv under et Forsøg i Aftes blev uvirksom i en Højde af ca. 500 Fod. Fuglemanden faldt og brækkede en Arm, et Ben og flere Ribben foruden andre Kvæstelser.

Washington, 24. Juni. — Carl H. Hamilton fra Connersville, Ind., en Instruktør i de Forenede Staters Flyveskole, College Park, Md., blev saaret, maaske dødeligt, da han i Aften under et Flyveforsøg faldt fra en Højde af 100 Fod. Maskinen blev knust i Faldet, og Flyveren droges frem fra Ruinerne i en frygtelig forslaaet Tilstand.

Bryan tilskyndes.

Lincoln, Nebr., 25. Juni — Et Antal af 150 af Bryans Tilhængere i Nebraska har sendt ham et Telegram til Baltimore, i hvilket de tilskynder ham til at tage imod Nominationen til Præsident i det Fald, den skulde blive ham tilbudt. Telegrammet siger bl. a. „Det er af Vigtighed, at Konventionen i Baltimore nominerer en Kandidat, som alle Progressive kan forenes om. Kendende til den ubetingede Tillid og Agtelse, De nyder hos den store Del af det almindelige Folk i Landet, bemytter vi undertegnede dette Middel til at sige til Dem: tab ikke Modet og afslaa ikke Nominationen, hvis Demokraterne i Konventionen tilbyder Dem den."

Nyt politisk Parti.

Roosevelt beslutter sig til at forlade den republikanske Organisation.

Cleveland, Ohio, 24. Juni. — Et nyt Parti fra Bunden af er Roosevelts Program. Efter en Række af Drøftelser med sine Løjtnanter i Dag, før de forlod Chicago, besluttede Col. Roosevelt fuldstændigt at skille sig ud fra det Parti, som han under hele sin politiske Karriere har tilhørt. Hans Beslutning var en Skuffelse for dem af hans Tilhængere, der havde været i Favør af at organisere et uafhængigt republikansk Parti, med hvilket de forskellige Statsorganisationer kunde samarbejde og alligevel bevare i det mindste en normal Regularitet.

Da Roosevelt forlod Chicago med de første Planer færdige, og hans Venner var spredt i alle Retninger, udtrykte Roosevelt sin Tilfredshed med Udfaldet af Konventionen, skønt det var ham uventet. Han sagde, at den Maade, hans Optræden var bleven modtaget paa, var opmuntrende, og at han havde modtaget en Mængde Breve og Telegrammer fra alle Landets Egne fra baade Demokrater og Republikanere, der lovede ham deres Støtte.

Roosevelt afslog Nomination.

Den republikanske Præsidentnomination, forskrede Roosevelt i Aften, vilde været hans, den Aften Taft blev nomineret, blot for et Ord; men han afslog den paa de Betingelser, den blev ham tilbudt. — Paa Vejen tilbage til Oyster Bay løftede den forrige Præsident Sløret for Konventionens sidste Dags Hemmeligheder, da Slaget syntes nafbrudt at gaa ham imod. Der var en Plan oppe om i sidste Øjeblik at tilvende sig Kontrol over Konventionen, vende op og ned paa Tafts Majoritet og nominere Roosevelt. Historien fortælles saaledes:

„Tidlig Lørdag Morgen kom en Gruppe af Delegater fra Sydstaterne og fik berammet et privat Interview med Roosevelt. De fortalte ham, at de var kommen for at tilbyde ham Nominationen. De medbragte en Liste over kendte Roosevelt-Delegater og sagde, at de var autoriserede til at tale for en „Block" af Taft-Delegater, der var villige til at gaa over til Roosevelt for at afværge et Partibrud Antallet af disse Delegater, forskrede de de Roosevelt, var stort nok til at nominere ham eller hvilken som helst anden Kandidat, som han vilde nævne. — Der gjordes een Forudsætning, fortsatte Roosevelt. Det var, at han skulde modtage Nominationen fra Konventionen, som den var sammenlat, og ikke insistere paa de 78 Delegaters Fjernelse, hvis Valg efter hans Mening var svigaftigt, og uden hvis Fjernelse han havde erklæret ikke at ville deltage i Konventionen. De fortalte ham, sagde han, at det vilde være haabløst for dem at slutte sig til Roosevelts Styrke for at fjerne de 78 Delegater.

Col. Roosevelt underrettede disse Udsendinge, sagde han, om at dersom han skulde blive nomineret under slige Konditioner, vilde han ikke modtage Nominationen. Han bad dem gaa tilbage til de Delegater, de repræsenterede, og bringe ham en underskreven Forpligtigelse fra 30 Delegater, at de vilde staa sammen med Roosevelt-Delegaterne og gøre et Forsøg paa at begynde at organisere Konventionen forfra og frakende de 78 „contestede" Delegater deres Sæder. Men Forsøget strandede. En hel Del underskrev en saadan Forpligtelse, men det havde vist sig umuligt at faa et tilstrækkeligt Antal med paa en saadan Kurs.

Det vigtigste Spørgsmaal i Dag for dem, der staar med Roosevelt, var, om de vilde blive i Stand til at samle dem, som havde støttet Roosevelt inden for det republikanske Parti. Nogle af dem sagde aabent, at Bevægelsen var begyndt ud fra den Antagelse, at da Roosevelt i flere republikanske Stater havde været Partiets Valg, saa vilde det være muligt at bringe disse Stater i Linie for det nye Parti. — Guvernør Johnson fra California udtalte, at det nye Partis Konvention rimeligvis vil blive holdt sidst i Juli eller først i August.

Roosevelt kommen hjem.

Han er veltilfreds med Nyhederne fra Baltimore.

Oyster Bay, N. Y., 25. Juni. — Ekspræsident Roosevelt kom i Dag hjem fra Chicago. Han smilte og sagde, at han var „in fighting trim" (oplagt til Kamp). Han lod klart forstaa, at Arbejdet for det nye, progressive Parti vilde gaa fremad med fuld Damp.

Hans Naboer i Oyster Bay vidste ikke rigtig, om de skulde modtage ham som en hjemkommende Sejrsherre eller som en overvunden Kriger; men han forskrede dem, han mødte, at hvad der var sket i Chicago, havde ikke gjort ham forsagt.

„Jeg forstaar, at nogle af Aviserne i Dag sagde", bemærker R., „at jeg returnerede fra Chicago meget forcældet, med Grænmelseslinier paa mit Ansigt. Er det ikke morsomt!" og han slog Hovedet tilbage og lo.

I ser, hvordan jeg ser ud," fortsatte han. „Jeg har aldrig i mit Liv følt mig bedre tilpas. Og de af jer, som var ude i Chicago, ved, at dersom der var en Mand, som ikke var bekymret eller nervøs, saa var det mig. Jeg sagde dem derude, at dersom de ikke rensede Konventionen for falskvalgte (fraudulent) Delegater, saa vilde jeg tage det Skridt, jeg tog. Jeg var aldrig i Tvivl om, hvad jeg vilde gøre."

Col. Roosevelt var storartet tilfreds med Nyhederne fra Baltimore. Han vidste, hvor nær Følling han stod i med Situationen, idet han nævnede det Antal Stemmer, hvormed Bryan vilde blive slaaet, før det skete.

„Minder det ikke om, hvad der skete i Chicago?" spurgte han. „De kæmper samme Kamp i Baltimore. Det er godt. Een Ting er klart — at Mr. Murphy aldrig vil slutte Fred med Bryan."

Roosevelt sagde, at Kampens Kærne væsentlig er den samme blandt Demokraterne som blandt Republikanerne. Bliver der Splid, tror Roosevelt, det vil blive til Fordel for det nye Parti. Med dette for Øje vil Roosevelt og hans Venner intet afgjort Skridt tage, før Konventionen i Baltimore er til Ende.

Vil overgive sig?

Mexico City, 25. Juni. — Et Forlydende her i Dag, som dog ikke er bekræftet, vil vide, at Rebelleder Orozco har underrette Præsident Madero om, at han er villig til at overgive sig og spørger om Betingelser for sig og sine Mænd. Man mener, at Sagen diskuteredes i et Kabinetsmøde her i Dag.

Tilligemed denne Melding forlød det fra en Kilde, der plejer at være paalidelig, at der vil blive tilbudt alle politiske Forbrydere ubetinget Amnesti nu, da man mener, at Opstanden har tabt sin Kraft.

En Røst fra Syden.

Norfolk, Va., 25. Juni. — R. T. Thorpe, der er nomineret til republikansk Præsidentvælger „at large" fra Virginia, har telegraferet til Theodore Roosevelt, at han staar rede til at slutte sig til dennes uafhængige Parti og yde, hvad Hjælp han kan, til at fri Syden fra en „incumbus of a name".

Mr. Thorpe siger, at Navnet „republikansk Parti" er alt, hvad der har holdt Syden samlet for Demokraterne.

En Millionbrand.

Chicoutimi, Quebec, 25. Juni. — En Brand, som ødelagde Kathedralen, Hotel Saguenay og flere Hundrede Hjem her i Gaar, gjorde i det hele taget en Skade, der anslaas til $2,500,000, medens 500 Familier er bleven gjort hjemløse.

Konventionen i Baltimore.

Alton B. Parker vælges til midlertidig Ordstyrer.

Sidste Uge var den politiske Scene Chicago — i denne Uge er den Baltimore, hvor den demokratiske nationale Konvention er samlet for at nominere en Mand til at være Partiets Fører i den kommende Valgkampagne. Det republikanske Partis Ledere har deres Blikke henvendt paa Udfaldet af Demokraternes Sammenkomst. Skulde noget lignende ske i den demokratiske Lejr som fandt Sted i den republikanske, mener Taft-Lederne, at de staar en bedre Chance i November. Ogsaa det ny progressive Parti er interesserede. Det er altid godt at fiske i rørte Vande.

Og det kunde jo tegne til, at der ogsaa blev Eksplosioner i Baltimore. Nogle Dage før Konventionens Begyndelse rygtedes det, at de demokratisk Ledere havde udset Alton B. Parker fra New York til midlertidig Ordstyrer. (Parker var, som bekendt, det demokratiske Partis Præsidentemne i 1904). Dette var ikke efter W. J. Bryans Ønske og han telegraferede øjeblikkelig nogle af Partiets Ledere om at modsætte sig Parkers Valg. Senere rejste Bryan til Baltimore, men ligemeget hjalp det, Nominationskomiteen valgte i Mandags Parker som dens Kandidat for Ordstyrerposten. At Bryan modsatte sig Parkers Valg, har nærmest sin Grund deri, at denne (Parker) understøttes af „Tammany"-lederne fra New York, og er i Bryans Mening en Reaktionær. Bryan er jo progressiv.

Baltimore, 25. Juni, 1912. Den demokratiske National Konvention valgte i Dag, efter en stormfuld Session, Alton B. Parker som midlertidig Ordstyrer. Kampen stod mellem Bryan og Parker. Førstnævnte traadte frem og holdt en af sine begejstrende, fyrige Taler under Haandklap og vældig Jubel fra den Del af Forsamlingen, der hyldede hans Principper. Men ved Afstemningen faldt 579 Stemmer for Parker og 510 for Bryan. Parker Elementets Kandidat for Præsident er Champ Clark fra Missouri, medens den Del af Partiet, der favoriser Bryan, ønsker enten Woodrow Wilson fra New Jersey eller, om muligt, at bære Mr. Bryan med for 4. Gang at nominere ham til Præsident for de Forenede Stater.

Adresseforandring.

Pastor H. M. Hansens Adresse, før Omaha, Nebr., er nu Sleepy Eye, Minn.

Jorden rundt.

3000 Glasslibere i Bøhmen har gjort Strejke.

*

Uroligheder i Ecuador. Fra Quito meldes, at der er udbrudt Revolution i Provinsen Rios.

*

I Lhassa raser Kampen mellem Thibetanere og Kinesere fremdeles. To Trediedele af Byen er nedbrændt.

*

General Booth, der nylig opereredes for Stær, er nu bleven fuldstændig blind. Ikke desto mindre vil han snart tiltræde en stor Foredragsrejse.

*

Fra Chile meldes, at der i Andesbjergene og Codillererne har raset voldsomme Storme. Telegrafforbindelsen mellem Chile og Argentina er derfor afbrudt.

*

Et Lovforslag om Beskyttelse af den landskabelige Skønhed mod vanfirende Reklameskilte er i Gaar fremsat i det franske Ministermøde.

*

I Finsterwalde i Brandenburg tilstoppede en Arbejdsmand forleden alle Udgange i sit Hus med brændbare Sager og stak saa Ild paa dem for at indebrænde sin Kone. Hun blev alligevel reddet, og nu er hendes rare Mand arresteret.

*

Det engelske Underhus har vedtaget et Lovforslag, hvorved Bestemmelserne til Forhindring af den hvide Slavehandel skærpes betydeligt.

Paa et Gods i Rusland nedbrændte en Ladebygning, hvor der sov 59 Markarbejdere; de indebrændte alle.

*

Frederik Passy død. Fredsvennen og Filantropen Frederik Passy er ifl. Tellegram fra Paris afgaaet ved Døden i en Alder af 90 Aar.

Han har gjort sig bekendt ved Udgivelsen af en Række nationaløkonomiske og politiske Smaaskrifter, ligesom han har holdt talrige Foredrag om sociale Spørgsmaal.

Han var i 1867 med til at stifte den internationale Fredsliga, der tre Aar senere afsødte de franske Fredsvenners Selskab, hvis Formand Passy var i en Række Aar.

For sit Arbejde i Fredssagens Tjeneste modtog han 1901 Halvdelen af Nobels Fredspris.

*

Den hvide Slavehandel. Det Lovforslag, der nu har været til 2. Behandling i det engelske Underhus, viser, at den engelske Regering er fast bestemt paa at skride alvorligt ind mod „den hvide Slavehandel". Store Masseemøder og Masseadresser, bl. a. en Adresse fra samtlige kvindelige Læger i London, har indtrængende opfordret Regeringen til hurtigst mulig at gennemføre Loven.

Mere og mere viser det sig, med hvilken Frækhed den hvide Slavehandels Skurke gaar frem for at faa Ofrene i deres Garn, og hvilket Held de har med sig.

General Bingham, Chefen for New Yorks Politi, beretter, at der f. Eks. i 1909 blev indført mindst 15,000 unge Piger til Amerika som Ofre for den hvide Slavehandel.

Det var oplyst, at alene eet Selskab tjente 200,000 Dollars ved denne Handel.

Situationen i Syd-Amerika, særlig Argentina, er som bekendt endnu værre end i Nord Amerika.